

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/11/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5109230088
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5109230088.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci navrhovateľa: SINES, s. r. o., so sídlom Kremnica, ul. ČSA č. 241/12, IČO: 31 580 971, zastúpený splnomocneným zástupcom JUDr. Martinom Olosom, advokátom so sídlom A., ul. M. R. U. č. XX, proti odporcovi: JUDr. Y. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. W. Y., W. T. č. XXXX, zastúpený splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Emíliou Muškovou, advokátkou so sídlom V. W. Y., W. L. č. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, ul. Štefanovičova č. 4, IČO: 00 585 441, o zaplatenie sumy 28.620,67 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 6C/199/2009-492 zo dňa 03. októbra 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

O trovách odvolacieho konania rozhodne sud prvého stupňa.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Žilina rozsudkom č. k. 6C/199/2009-492 zo dňa 03.10.2014 návrh na zaplatenie sumy 28.620,67 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 28.620,68 eur od 03.09.2009 do zaplatenia zamietol. Zároveň rozhodol, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Konštatoval, že návrhom doručeným súdu dňa 04.08.2009 sa navrhovateľ domáhal na odporcovi zaplatenia sumy 28.620,67 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 28.620,67 eur od 03.09.2009 do zaplatenia z titulu náhrady škody, ktorá pohľadávka na neho prešla postúpením podľa ust. § 524 Občianskeho zákonníka z poškodeného - spoločnosti Promet, s.r.o., ktorá jej vznikla v príčinnej súvislosti s konaním odporcu ako správcu konkurznej podstaty tejto spoločnosti. Zodpovednosť odporcu ako správcu konkurznej podstaty úpadcu za škodu možno podľa súdu z hľadiska práva vyvodzovať s poukazom na ust. § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 01.07.2005 a z ust. § 8 ods. 2 zákona č. 328/1991 Z. z. o konkurze a vyrovnaní účinného do 30.06.2005 (ďalej len „zákon o konkurze a vyrovnaní“). Zaoberal sa tak otázkou, či z vykonaného dokazovania bez pochybností vyplýva, že právnenému predchodcovi navrhovateľa - spoločnosti Promet, s.r.o. vznikla škoda tým, že skutočne vyplatil žalovanú sumu vo výške 28.620,67 eur E. S. titulom svojej povinnosti, ktorá mu bola uložená dotknutým rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10C/743/00-144 zo dňa 18.12.2003. Navrhovateľ na preukázanie tvrdenia o zaplatení produkoval listinný dôkaz a to písomné potvrdenie E. S. zo dňa 07.06.2009 a príjmový pokladničný doklad zo dňa 07.06.2009. Pokiaľ by súd vychádzal z prezumpcie pravdivosti obsahu týchto listín, bolo by možné dospieť k jednoznačnému záveru, že navrhovateľ svoje skutkové tvrdenie v tejto časti preukázal. Keďže však obe listiny možno považovať za súkromné listiny, stačí, len formálne popretie ich správnosti odporcom a nastupuje dôkazná povinnosť navrhovateľa, aby preukázal pravdivosť ich obsahu. Odporca,

ktorý po celý čas konania namietal pravdivosť skutkových tvrdení navrhovateľa o tom, že by zo strany jeho právneho predchodcu došlo reálne k vyplateniu peňažnej sumy 28.620,67 eur E. S. z titulu uloženej mu vyššie uvedeným rozsudkom navrhol vypočúť za účelom objasnenia týchto skutkových okolností E. S. ako svedka a zabezpečiť konkrétne listinné dôkazy z účtovníctva právneho predchodcu odporcu ako aj daňové priznanie samotnej E. S. za r. 2009. Súd rovnako k týmto okolnostiam vypočul aj konateľa navrhovateľa Ing. Y. L..

Súd hodnotiac uvedené vykonané dôkazy podľa zásad uvedených v ust. § 132 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O. s. p.“ dospel k záveru, že nemožno bez vážnych pochybností potvrdiť pravdivosť skutkových tvrdení navrhovateľa o tom, že zo strany právneho predchodcu došlo reálne k vyplateniu peňažnej sumy 28.620,67 eur E. S. z titulu povinnosti uloženej mu označeným súdnym rozhodnutím. Závažné pochybnosti o pravdivosti uvedených skutkových tvrdení navrhovateľa podľa súdu vyplývajú z nasledovného:

E. S. vo svojom daňovom priznaní k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2009 priznala príjmy podľa ust. § 5 zák. č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov (t.j. príjmy zo závislej činnosti) v súhrne od všetkých zamestnávateľov vo výške 17.891,30 eur. Táto suma je však nižšia ako súčet: a/ náhrady mzdy za obdobie od 25.04.2000 do 22.05.2000 a za obdobie od 07.06.2000 do 05.03.2004 spolu v sume 17.852,76 eur, b/ zákonných úrokov z omeškania vo výške 11 % ročne zo sumy 17.852,76 eur od 01.04.2004 do 07.06.2009 spolu v sume 10.179,49 eur, t.j. suma 28.032,25 eur, pričom dani z príjmu podliehala v zdaňovacom období roku 2009 celá táto suma (teda aj vrátane úrokov z omeškania). V tomto smere sa súd nestotožnil s vysvetlením navrhovateľa, že príjem E. S. zodpovedajúci úrokom z omeškania vo výške 10.179,49 eur dani z príjmov nepodliehal. Opak vyplýva z toho času účinného ust. § 17 ods. 21 (v súčasnosti ust. § 17 ods. 19) zák. č. 595/2003 Z. z., podľa ktorého zmluvné pokuty, poplatky z omeškania a úroky z omeškania (napr. § 369 Obchodného zákonníka) okrem úrokov z omeškania z úverov platených bankám a prijatých bankami a úrokov v prípade vzniku nepovoleného debetného zostatku na bežnom účte platených bankám a prijatých bankami, sa zahrnú do základu dane u veriteľa po prijatí úhrady alebo u dlžníka po ich zaplatení (teda presne ako to udával odporca). Pokiaľ by tak E. S. prijala od právneho predchodcu navrhovateľa celkovo sumu 28.620,67 eur, z ktorej by suma 28.032,25 eur podliehala dani z príjmu, konala by v rozpore so svojimi daňovými povinnosťami. Je síce pravdou, že nesplnenie si daňovej povinnosti E. S., súd nemôže brať na ľarchu navrhovateľa (resp. spoločnosti Promet, s.r.o.), avšak tento rozpor minimálne spochybňuje pravdivosť obsahu potvrdenia o prijatí peňažnej hotovosti v sume 28.620,67 eur a špecifikáciu prijatej sumy datovaného dňa 07.06.2009 podpísaného E. S.. Na týchto pochybnostiach podľa súdu nemenilo nič ani navrhovateľom produkované potvrdenie z priznania k dani z príjmov za rok 2011, vystaveného Daňovým úradom Žilina, pobočka Námestovo, zo dňa 11.01.2013, podľa ktorého daňová povinnosť vo výške 2.707,34 eur vyplývajúca z daňového priznania E. S. za rok 2009, v ktorom uviedla táto základ dane 17.891,30 eur, bola uhradená. Súd poukázal na to, že suma základu dane uvedená v daňovom priznaní E. S. rovnajúca sa ňou priznaným príjmom podľa ust. § 5 zák. č. 595/2003 Z. z. vo výške 17.891,30 eur sa nekryje so sumou náhrady mzdy 17.852,76 eur, ktorá mala byť E. S. spoločnosťou Promet, s.r.o. vyplatená a súčasne zo samotného daňového priznania E. S. k dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2009 bez ďalšieho nevyplývalo, od koho táto prijala sumu 17.891,30 eur, resp. že ide práve o príjem prijatý od spoločnosti Promet, s.r.o. a práve titulom vyplatenej náhrady mzdy podľa rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10C 743/00-144 zo dňa 18.12.2003. Napokon z uvedeného potvrdenia Daňového úradu Žilina, pobočka Námestovo zo dňa 11.01.2013 ani nevyplývalo, kedy E. S. úhradu dane 2.707,34 eur vykonala. V inej súvislosti, a to z hľadiska nepredpojatosti osoby svedka E. S. v pomere k účastníkom, súd poukázal na to, že navrhovateľ získal predmetný listinný dôkaz priamo od E. S., čo vyplýva priamo z obsahu uvedeného potvrdenia, kde sa udáva, že potvrdenie bolo vydané na základe žiadosti daňového subjektu. Ďalej spoločnosť Promet, s.r.o. (právny predchodca navrhovateľa) v súvahách ako súčasť daňových priznaní spoločnosti k dani z príjmov právnickej osoby za roky 2004 až 2008 nevedla akékoľvek záväzky, pričom podala tzv. „nulové“ daňové priznanie, v ktorom všetky položky (ako aj položky súvahy a výkazu ziskov a strát ako súčasť daňového priznania) boli nevyplnené, t.j. spoločnosť neevidovala v týchto rokoch žiadny majetok a ani žiadne záväzky. Išlo tak vlastne o mŕtvu spoločnosť. Následne až v daňovom priznaní za rok 2009 spoločnosť vyplnila výsledok hospodárenia pred zdanením (súčasne základ dane) vo výške 1 euro, časť III. písm. F - Doplňujúce údaje, kde uviedla súčet prevádzkových, finančných a mimoriadnych výnosov v sume 28.620,67 eur a súčet prevádzkových, finančných a mimoriadnych nákladov v sume 28.619,67 eur, pričom výsledok hospodárenia pred zdanením bol v sume 1 euro. Súčasne v súvahe uviedla záväzky za bežné účtovné obdobie voči spoločníkom a združeniu v sume 28.621 eur a záväzky voči zamestnancom v sume (-) 28.621 eur (strana pasív, časť B.III. položka 5 a 6). Taktiež vo výkaze ziskov a strát uviedla ostatné výnosy z hospodárskej činnosti (č. riadku

22) v sume 28.621 eur a ostatné náklady na hospodársku činnosť (č. riadku 23) v sume 28.620 eur. Jedinými účtovnými operáciami spoločnosti mal byť príjem (vklad podnikateľa do spoločnosti) od Ing. Y. L. do pokladne dňa 03.06.2009 v sume 28.620,67 eur (príjmový pokladničný doklad spoločnosti zo dňa 03.06.2009), následný výdavok zaplatený E. S. vo výške 28.620,67 eur dňa 07.06.2009 (výdavkový pokladničný doklad spoločnosti zo dňa 07.06.2009) a následný príjem dňa 17.07.2009 od navrhovateľa vo výške 1 euro titulom odplaty za postúpenie pohľadávky (príjmový pokladničný doklad spoločnosti zo dňa 17.07.2009).

K tvrdeniu konateľa a zároveň spoločníka navrhovateľa Ing. Y. L. (zároveň konateľa a spoločníka spoločnosti Promet, s.r.o.), že išlo o peňažné prostriedky z jeho vlastných zdrojov, pričom spoločnosti Promet, s.r.o. požičal peniaze (v kontexte tohto súd poukázal na účel platby na príjmovom pokladničnom doklade spoločnosti Promet, s.r.o. zo dňa 03.06.2009, na ktorom je ako účel platby uvedený: „vklad podnikateľa“), súd konštatoval z uvedených všeobecne známych skutočností (§ 121 O. s. p.) ako aj s poukazom na to, že Ing. Y. L. sa na pojednávaní dňa 18.01.2013 napokon vyjadril, že v roku 1992 zrušil bankové účty a peniaze mal v hotovosti, z čoho vyplýva, že peniaze, ktoré prijal, či už titulom starobného dôchodku alebo jeho zamestnávateľov, ktorých udával na pojednávaní, mal v slovenskej mene platnej na území SR do 31.12.2008. Je tak, zrejme, že ak mal vložiť dňa 03.06.2009 do pokladne spoločnosti Promet, s.r.o. peňažnú hotovosť v sume 28.620,67 a v mene „euro“ muselo z jeho strany dôjsť po 01.01.2009 k výmene sumy 862.226,30 Sk na sumu 28.620,67 eur (počítajúc konverzným kurzom). Pokiaľ on sám ako uviedol napokon na pojednávaní dňa 18.01.2013, že peňažné prostriedky nenechal, pričom peňažné prostriedky menila zo slovenskej meny na „euro“ len jeho manželka, a to iba do výšky bežnej spotreby zodpovedajúcej dvom mesiacom - pár tisíc Sk, súčasne jeho príjem bol tvorený len starobným dôchodkom a v období od roku 2000 do roku 2009 príjmom zo závislej činnosti vo výške cca 1 minimálnej mzdy koncom roku 2008 a v roku 2009 (vyplýva zo správy Sociálnej poisťovne) a napokon ak nepodával daňové priznania od roku 1992 a taktiež sa vyjadril, že sa nepamätá, že by od synov dostal peňažnú hotovosť v roku 2009 (t.j. v eurách) je logicky možné dospieť k záveru, že Ing. Y. L. nedisponoval v roku 2009 peňažnou hotovosťou zodpovedajúcou sume, ktorá ním mala byť poskytnutá spoločnosti Promet, s.r.o. a následne touto spoločnosťou opätovne prostredníctvom jeho osoby E. S. v mieste jej bydliska.

V ďalšom súd poukázal na určité časové a logické súvislosti, na základe ktorých mal rovnako vážne pochybnosti o pravdivosti navrhovateľom produkovaných listinných dôkazov. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 36-24 K 23/93 zo dňa 12.04.2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 18.09.2002 bol po speňažení majetku konkurznej podstaty zrušený konkurz úpadcu - spoločnosti Promet, s.r.o. Ako sa vyjadril Ing. Y. L. na pojednávaní dňa 18.01.2013 spoločnosť Promet, s.r.o. po skončení konkurzu nepodnikala, „nemala na čom a s čím“, čo napokon vyplýva aj z jej daňových priznaní za roky 2004 až 2009. V zásade tak išlo o tzv. „mŕtvu“ obchodnú spoločnosť. Dňa 02.03.2004 nadobudol právoplatnosť a dňa 08.03.2004 vykonateľnosť predmetný rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10C/743/00-144 zo dňa 18.12.2003. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 31C/122/2006-131 zo dňa 25.03.2008 vyplýva, že následne o necelých 5 mesiacov vyzval Ing. Y. L. ako konateľ spoločnosti Promet s.r.o. listom zo dňa 27.07.2004 odporcu na zaplatenie sumy 555.252,- Sk, ktorú mala byť spoločnosť Promet, s.r.o. povinná zaplatiť na základe uvedeného rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom E. S.. Následne postúpila spoločnosť Promet, s.r.o. ako postupca s účinnosťou od 09.11.2004 takúto pohľadávku proti odporcovi vo výške 552.252,- Sk na postupníka spoločnosť CONTIMEX, s.r.o. Spoločnosť CONTIMEX, s.r.o., následne uplatnila túto pohľadávku proti odporcovi návrhom podaným na Okresný súd Žilina dňa 29.12.2005. Dňa 22.05.2009 bol doručený právnenému zástupcovi spoločnosti CONTIMEX, s.r.o. rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/211/2008-167 zo dňa 25.02.2009, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Žilina č. k. 31C/122/2006-131 zo dňa 25.03.2008, ktorým bol návrh spoločnosti CONTIMEX proti odporcovi o zaplatenie sumy 552.252,- Sk zamietnutý z dôvodu, že navrhovateľ - spoločnosť CONTIMEX, s.r.o., nepreukázala vznik škody svojho právneho predchodcu spoločnosti Promet, s.r.o., keďže v konaní nebolo preukázané, že spoločnosť Promet, s.r.o. aj skutočne sumu 552.252,- Sk bola uhradila E. S.. Krajský súd v Žiline rozhodoval o odvolaní spoločnosti CONTIMEX, s.r.o. proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 31C/122/2006-131 zo dňa 25.03.2008, v ktorom medzi iným spoločnosť CONTIMEX, s.r.o., uviedla, že jej právny predchodca po skončení konkurzu nedisponoval žiadnymi peňažnými prostriedkami, ani imaním, ktorým by mohol vyplatiť mzdové nároky E. S.. Následne 12 dní po doručení rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co 211/2008-167 zo dňa 25.02.2009 právnenému zástupcovi spoločnosti CONTIMEX, s.r.o. dňa 22.05.2009 t.j. dňa 03.06.2009 ako to tvrdil navrhovateľ v prejednávanej veci, mal vložiť v hotovosti Ing. Y. L. titulom pôžičky do pokladne, v tom čase 7 rokov „mŕtvej“ spoločnosti Promet, s.r.o. peňažnú čiastku vo výške 28.620,67 eur, t.j. čiastku v presne rovnakej výške ako mala byť výška nárokov E. S. (vrátane úrokov z

omeškania) ku dňu 07.06.2009 t.j. ku dňu, ktorý mal ešte len nastať (teda akoby Ing. Y. L. už dopredu dňa 03.06.2009 vedel, že dňa 07.06.2009 navštívi svoju sestru a splní dlh spoločnosti Promet, s.r.o.). Súd vybočiac z tejto časovej postupnosti poukázal na to, že na pojednávaní dňa 13.11.2012 Ing. Y. L. tvrdil, že peniaze E. S. neboli vyplatené skôr z dôvodu, že spoločnosť Promet, s.r.o. nepokračovala v podnikaní a nemala peniaze a tieto tak vyplatil až v roku 2009, keďže raz prišiel za ním jeho syn a povedal mu, že môžu mať nejaké problémy a bolo by to tak vhodné nejako vybaviť. Súčasne navrhovateľ v návrhu uviedol, že ak by spoločnosť Promet, s.r.o. nevyplatila E. S. jej nároky mohlo by dôjsť ku konaniu, ktoré by napĺňalo znaky trestného činu. Navrhovateľ mal zrejme na mysli trestný čin nevyplatenia mzdy a odstupného podľa ust. § 214 zák. č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon. Pokiaľ tak spoločnosť Promet, s.r.o. nemala od roku 2002 žiaden majetok, nemohla mať ani peňažné prostriedky na výplatu náhrady mzdy E. S. a teda nemohlo dôjsť k naplneniu všetkých znakov skutkovej podstaty uvedeného trestného činu. Súčasne súd poukázal na to, že E. S. boli vyplatené aj úroky z omeškania vo výške 10.179,49 eur (teda táto čiastka zodpovedala viac ako 1/3-inu celkovo E. S. vyplatenej sumy), pričom právo E. S. na ich zaplatenie však ku dňu 07.06.2009 bolo v zmysle ust. § 110 ods. 3 Občianskeho zákonníka premlčané. Ďalej súd uviedol, že dňa 07.06.2009 E. S. podpíše potvrdenie pre spoločnosť Promet, s.r.o. o prevzatí sumy 28.620,67 eur. Následne spoločnosť Promet, s.r.o. dňa 17.07.2009 (t.j. 44 dní po tom ako Ing. Y. L. vložil titulom pôžičky do nemajetnej spoločnosti Promet, s.r.o. čiastku 28.620,67 eur) postupuje pohľadávku proti odporcovi v nominálnej výške 28.620,67 eur navrhovateľovi za odplatu 1 euro. Týmto tak prestáva byť veriteľom odporcu a tým už nikdy nemôže nenadobudnúť späť sumu vyplatenú E. S., ktorej vyplatenie mal zaviniť odporca. Spoločnosť Promet, s.r.o. tak ostáva naďalej nemajetná a Ing. Y. L. prichádza o možnosť uspokojenia svojej pohľadávky na vrátenie peňazí, ktoré poskytol spoločnosti Promet, s.r.o. na vyplatenie jej dlhu voči E. S.. Tento postup Ing. Y. L. sa súdu javil ako absentujúci logiku. Je síce pravdou, že by sa Ing. Y. L. zrejme podieľal na zisku spoločnosti SINES, s.r.o. z prípadného vymoženía pohľadávky vo výške 28.620,67 eur voči odporcovi, ale vzhľadom na výšku jeho obchodného podielu v tejto spoločnosti v pomere k celkovej výške základného imania, (t.j. 1/5-ina), by na neho pripadal len podiel na tomto zisku vo veľkosti 1/5-iny, a to navyše zo zisku po zdanení. Napokon až po postúpení pohľadávky dňa 23.07.2009 uznala pred notárom E. S. za svoj vlastný podpis na potvrdení o prijatí peňažnej hotovosti v sume 28.620,67 eur zo dňa 07.06.2009. Táto skutočnosť v spojení s tým, že z pokladničných dokladov spoločnosti Promet, s.r.o. vyplýva, že Ing. Y. L. mal vložiť do pokladne spoločnosti Promet, s.r.o. peňažnú čiastku vo výške 28.620,67 eur, t.j. čiastku v presne rovnakej výške ako výška nárokov E. S. (vrátane úrokov z omeškania), ale až ku dňu 07.06.2009 (keďže úroky z omeškania boli počítané od 01.04.2004 až do zaplatenia istiny 17.852,76 eur, t.j. do dňa 07.06.2009) t.j. ku dňu, ktorý mal ešte len nastať (teda akoby Ing. Y. L. už dopredu dňa 03.06.2009 vedel, že akurát o 4 dni, t.j. dňa 07.06.2009 navštívi svoju sestru a splní dlh spoločnosti Promet, s.r.o.) vyvolala na strane súdu ďalšie pochybnosti o účelovom spätnom vyhotovovaní navrhovateľom produkovaných dôkazov.

S poukazom na uvedené okolnosti súd považoval navrhovateľom produkované listinné dôkazy, ako aj svedeckú výpoveď E. S. aj s akcentom, že ide o blízku príbuznú, sestru Ing. Y. L. (spoločníka a konateľa jednak spoločnosti Promet, s.r.o., ako aj navrhovateľa) a výpoveď Ing. Y. L. za dôkazy, o ktorých pravdivosti mal závažné pochybnosti a to jednak v tom, či Ing. Y. L. vôbec v roku 2009 disponoval peňažnou hotovosťou v mene euro zodpovedajúcou sume 862.226,30 Sk, že túto dňa 03.06.2009 vložil do pokladne spoločnosti Promet, s.r.o. a napokon následne túto vyplatil dňa 07.06.2009 E. S..

Z pohľadu súdu tak v konaní navrhovateľ bezpochybné nepreukázal naplnenie jednej z podmienok pre vznik zodpovednosti odporcu podľa ust. § 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní v spojení s ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka a to vznik škody.

Po zrušujúcom uznesení krajského súdu okresný súd na základe návrhu navrhovateľa doplnil dokazovanie zabezpečením a oboznámením listinného dôkazu, a to vyjadrenia Daňového úradu Žilina, pobočka Námestovo zo dňa 28.07.2014 a súčasne opätovným výsluchom E. S.. Z potvrdenia Daňového úradu Žilina, pobočka Námestovo zo dňa 28.07.2014 vyplýva, že u E. S. bola vykonaná daňová kontrola na dani z príjmov fyzickej osoby za rok 2009 v období od 12.02.2013 do 11.03.2013 (súd len poznamenáva, že to bolo hneď následne po vyhlásení rozsudku zo dňa 18.01.2013). Výsledkom kontroly bol dorub dane vo výške 778,08 eur, ktorý E. S. uhradila dňa 16.05.2013. Daňovú povinnosť vo výške 2.707,34 eur za rok 2009 uhradila E. S. dňa 22.07.2010. Napokon z potvrdenia vyplýva, že príjmy, ktoré boli zahrnuté v základe dane z príjmu v daňovom priznaní E. S. za rok 2009 boli od spoločnosti Promet s.r.o. v sume 17.852,76 eur a od Mesta Námestovo - daň vyberaná zrážkou v sume 38,54 eur. Túto informáciu, t.j., že v daňovom priznaní za rok 2009 uviedla ako zdaniteľný príjem vo výške 17.852,76 eur, ktorú mala obdržať od spoločnosti Promet s.r.o. potvrdila E. S. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 12.09.2014. Napokon odporca urobil túto skutkovú okolnosť nespornou,

že daň zaplatená E. S. v roku 2010 v sume 2.707,34 eur sa týkala príjmu, ktorý mala táto obdržať od spoločnosti Promet s.r.o. V kontexte týchto zistení, súd v ďalšom z dôvodu nadbytočnosti nevykonal dôkazy navrhované navrhovateľom, a to produkované na preukázanie tej istej skutkovej okolnosti, a to dopyt na Sociálnu poisťovňu, kto bol platiteľom poistenia na sociálne poistenie E. S. za roky 2000 až 2014, najmä však za rok 2009. Rovnako súd nevykonal dokazovanie opätovným dopytom na daňový úrad, akého príjmu sa týkal dorub dane v roku 2013 vo výške 778,08 eur, a to vzhľadom k tomu, že ani jeden z účastníkov nenamietal pravdivosť výpovede E. S. na pojednávaní dňa 12.09.2014 v tom, že táto daň bola zaplatená z príjmov získaných z prevádzkovania živnosti. Napokon súd nevykonal dokazovanie výsluchom Ing. U. V., vedúceho oddelenia správy daní, keďže tento mal byť na základe návrhu navrhovateľa vypočítaný k tomu, čo vlastne E. S. zdaňovala a prečo nezdaňovala príjem zodpovedajúci úrokom z omeškania. Túto otázku totiž objasnilo potvrdenie daňového úradu zo dňa 28.07.2014 a súčasne bolo medzi účastníkmi nesporné, že E. S. sa o osobe Ing. U. V. vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 12.09.2014 vôbec nezmenila, ako o osobe, s ktorou by danú problematiku konzultovala. Ing. U. V. by tak mohol problematiku zdaňovania príjmu zodpovedajúceho úrokom z omeškania objasňovať len pozície pracovníka daňového úradu zaoberajúceho sa problematikou dane z príjmu, čo však nemôže byť predmetom výpovede svedka, keďže tento má vypovedať o skutkových okolnostiach súvisiacich s prejednávanou vecou a nie vyjadrovať sa k právnym otázkam.

Súd vec právne posúdil na základe ust. § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 01.07.2005, § 8 ods. 2 zákona č. 389/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní účinného do 30.06.2005, § 420 ods. 1, 3, § 442 ods. 1, § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka účinnom od 01.01.1992.

Vzhľadom na len nepatrný rozsah nových skutkových zistení súd nemal dôvod meniť nič zásadné na dôvodoch svojho predchádzajúceho rozhodnutia. Preto aj pri opätovnom rozhodnutí vo veci v podstatnom rozsahu poukázal na svoje skutkové a právne závery uvedené v tomto rozsudku s odlišnosťami vyplývajúcimi z nasledovného. Na uvedenom mieste sa súd vypořiadal s námietkami navrhovateľa uvedenými v podanom odvolaní proti rozsudku č. k. 6C/199/2009-389 z 18.01.2013 v kontexte vyššie uvedených skutkových zistení vyplývajúcich z dokazovania v ďalšom konaní po rozhodnutí odvolacieho súdu.

Súd aj po predchádzajúcom zrušujúcom uznesení odvolacieho súdu dospel k záveru, že navrhovateľ bezpochybné nepreukázal naplnenie jednej z podmienok pre vznik zodpovednosti odporcu podľa ust. § 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní v spojení s ust. § 420 ods. 1 O. s. p. (správne Občianskeho zákonníka - poznámka odvolacieho súdu), a to vznik škody, t.j. bezpochybné nepreukázal svoje tvrdenie, že dňa 07.06.2009 vyplatil E. S. náhradu mzdy s príslušenstvom v celkovej výške 28.620,67 eur. Súčasne teda musel konštatovať, že navrhovateľ nepreukázal, že sa stal nositeľom práva na zaplatenie na neho postúpenej pohľadávky (§ 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka) zodpovedajúcej nároku spoločnosti Promet, s.r.o. na náhradu škody proti odporcovi, keďže nepreukázal, že by takýto nárok doposiaľ bol spoločnosti Promet, s.r.o. proti odporcovi vznikol. Súd opätovne už bez skúmania ďalších podmienok vzniku zodpovednosti odporcu za škodu návrh v plnom rozsahu zamietol. Rovnako ako v predchádzajúcom rozhodnutí z dôvodu nadbytočnosti nezaoberal sa odporcom vznesenou námietkou premlčania, keďže môže dôjsť len k premlčaniu práva, ktoré veriteľovi už predtým vzniklo. Súd, ako už bolo uvedené, vznik práva spoločnosti Promet s.r.o. na náhradu škody proti odporcovi nemal preukázaný.

O trovách konania rozhodol podľa ust. § 153 ods. 1 O. s. p. s poukazom na zložitosť veci.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu, ktorý navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie, eventuálne zmeniť tak, že odporca je povinný zaplatiť mu sumu 28.620,67 eur a úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 28.620,67 eur od 03.08.2009 do zaplatenia a nahradiť mu aj trovy prvostupňového a odvolacieho konania.

Podľa navrhovateľa rozsudok súdu prvého stupňa je vecne nesprávny. Možno konštatovať, že citované rozhodnutie okresného súdu ako aj procesný postup súdu vykazuje závažné vady. Rozsudok súdu prvého stupňa trpí vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko aplikácia a výklad právnych noriem okresným súdom bola absolútne svojvoľná. Okresný súd súčasne dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ktoré sú svojvoľné a popierajú obsah listinných dôkazov a svedeckých výpovedí. Skutkové závery vyslovené súdom sú v zjavnom rozpore s obsahom spisu ako aj s čiastkovými zisteniami súdu z jednotlivých vykonaných dôkazov. Relevantné písomné dôkazy a ich obsah súd navyše plne opomenul a ignoroval, čo je neprípustné. Odôvodnenie rozsudku podľa navrhovateľa neobstojí, je zmätočné, argumentačne neudržateľné, vnútorne protirečivé a v nesúlade s

ustanoveniami právnych predpisov, základnými zásadami formálno-právnej logiky, priamo ho obviňujúce a obraňujúce postavenie a záujmy odporcu. Odôvodnenie je kvantitatívne nadmieru obsiahle, je však skôr teoretickým akademickým elaborátom, mechanickým súhrnom obsahu častí spisu a najmä obsiahlymi hypotetickými úvahami či skôr názormi súdu, nie však vecným posúdením konkrétneho prípadu.

V časti 1. označenej ako „Vady nesprávnych skutkových zistení (§ 205 ods. 2 písm. d/ O. s. p.) a vady nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O. s. p.“ navrhovateľ zdôraznil, že vyplatenie sumy 28.620,67 eur spoločnosťou Promet, s.r.o. zamestnankyni tejto spoločnosti E. S. bolo ním spoľahlivo preukázané dôkazmi: - príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 07.06.2009 znejúcim na sumu 28.620,67 eur, - písomným potvrdením o prijatí peňažnej hotovosti v sume 28.620,67 eur a špecifikáciou prijatej sumy a úradným overením podpisu, - daňovým priznaním E. S. k dani z príjmu fyzických osôb za rok 2009, - potvrdením Daňového úradu Žilina, pobočka Námestovo zo dňa 11.01.2013 o zaplatení danej z príjmu fyzických osôb za rok 2009 vo výške 2.707,34 eur daňovníkom E. S., - ďalším potvrdením Daňového úradu Žilina, pobočka Námestovo zo dňa 28.07.2014 vyžiadaným na jeho návrh, z ktorého vyplýva, že E. Floreková svoju daňovú povinnosť za rok 2009 uhradila vo výške 2.707,34 eur. Z predmetného potvrdenia daňového úradu súčasne priamo vyplýva, že príjmy zo závislej činnosti, ktoré boli zahrnuté v daňovom priznaní za rok 2009, pochádzali od spoločnosti Promet, s.r.o. v sume 17.852,76 eur a daň vyberaná zrážkou Mestom Námestovo v sume 38,54 eur. Tieto skutočnosti pritom urobil nespornými aj sám odporca, čo súd správne v rozsudku konštatoval. Je preto zarážajúce, že súd sa za danej dôkaznej situácie a konštatovania ďalej obsiahlo venoval aktívnemu preukazovaniu opaku, - oboma výsluchmi svedka E. S., - výsluchom konateľa navrhovateľa, - účtovnými závierkami za rok 2009. V danej veci bola tak produkovaná reťaz nadväzujúcich listinných dôkazov. Úvaha súdu, že ide iba o súkromné listiny, že ich mal ďalej „verifikovať“ je jednoznačne formalistické, absurdné a popierajúce. Sám odporca správnosť týchto listín relevantne nenamietal a najmä neponúkol žiadne vyvracajúce dôkazy o opaku. Navyše v prípade potvrdení Daňového úradu Žilina, pobočka Námestovo ide o verejné listiny a nie o listiny súkromné, nakoľko kompetentným štátnym orgánom osvedčuje (potvrďuje) právnu skutočnosť zaplatenia dane E. S. za r. 2009 ako i to, od ktorého konkrétneho subjektu (zamestnávateľa) tieto zdanené príjmy plynuli.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že je logicky absolútne vylúčené, aby E. S. zaplatila štátu daň za rok 2009 vo výške 2.707,34 eur, ak by reálne tento príjem vôbec nedosiahla. Úvaha, že E. S. mohla mať v roku 2009 príjem od iného zamestnávateľa, nebola pritom v konaní nijak preukázaná a ani osvedčená. Naopak, v konaní bolo výsluchom svedkyne E. S. ako i potvrdeniami daňového úradu preukázané, že v roku 2009 táto nemala iného zamestnávateľa a jej príjem za rok 2009 pochádza výlučne od zamestnávateľa Promet, s.r.o., čo nesporným učinil i odporca. Pripomenul, že právomoc v danej veci o výške daňovej povinnosti má výlučne daňový úrad, ktorý mimochodom vykonal daňovú kontrolu a nie civilný súd.

Navrhovateľ mal podstatné výhrady k hodnoteniu svedkov a účastníkov. Považoval za úplne bežné, že Ing. Y. L. (vyše 70 ročný človek, v minulosti pracujúci vo viacerých strojárnských a stavebných spoločnostiach, podnikal i na dôchodku a súčasne poberal s manželkou slušný dôchodok) mal vo svojej domácnosti v r. 2009 v hotovosti sumu 28.620,67 eur, ktorej výška nie je enormná a neobvyklá. Paušálne akcentovanie príbuzenským pomerom E. S. bez toho, že by súd konkrétne vysvetlil dôvody nehodnovernosti svedka, je takisto nezákonné. V rámci výsluchu svedka E. S. odpovedala na všetky otázky spontánne a bola súdom poučená o povinnosti vypovedať pravdivo.

V časti 2. (bez označenia) navrhovateľ poukazoval na zákonné požiadavky na odôvodnenie civilných rozsudkov.

V časti 3 označenej ako „Vada nevykonania navrhnutých dôkazov podľa ust. 205 ods. 2 písm. c/ O. s. p.“ vytýkal súdu, že v konaní nevykonal ním navrhovaný výsluch svedka Ing. U. V., vedúceho oddelenia správy daní ako aj dopyt na Sociálnu poisťovňu so zameraním, ktorý subjekt bol platiteľom poistného E. S. v rokoch 2000-2014. Svedok Ing. U. V. by mohol súdu vysvetliť konkrétny daňový prípad E. S. a súd by si tak nemusel osvojovať právomoci daňového úradu, a to navyše postupom v rozpore s postupom samotného daňového úradu. Súd v danom prípade odmietol vykonať dostupný dôkaz podporujúci jeho tvrdenia ostatné dôkazy a súčasne uzavrel, že neuniesol dôkazné bremeno v konaní.

Odporca v písomnom vyjadrení k odvolaniu prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a uplatnil si trovy odvolacieho konania v sume 461,18 eur z titulu právneho zastupovania advokátom.

Podľa neho súd vo veci konal v súlade s ustanoveniami O. s. p., vykonal rozsiahle dokazovanie, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a na ich základe hodnoteniu dôkazov samostatne a v ich vzájomnej súvislosti dospel k správne právne záveru. Navrhovateľ

nemôže súd viniť za to, že vykonal precízne dokazovanie. Odporca konštatoval, že z vykonaného dokazovania je nesporné, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie akejkoľvek náležitosti vzniku zodpovednosti odporcu za škodu uplatnenú návrhom, resp. bolo preukázané, že žiadna z náležitostí úspešného uplatnenia nároku na náhradu škody splnená nebola.

V ďalšej časti vyjadrenia navrhovateľ popisoval postup od jeho kompetencie ako správcu konkurznej podstaty po vyhlásení konkurzu úpadcu do právoplatného skončenia konania o neplatnosť okamžitého zrušenia pracovného pomeru a náhradu mzdy. Z uvedeného je podľa neho preukázané, že nemohol škodu, ktorú právny predchodca navrhovateľa na seba dobrovoľne prevzal a ktorú navrhovateľ „údajne vyplatil“ nijako zabrániť. Považoval preto za preukázané, že jeho zodpovednosť k náhrade škody nevznikla, resp. za nepreukázané, že by škoda vznikla.

Podľa odporcu podstatné v konaní však je, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno na preukázanie vzniku samotnej škody. Z vykonaného dokazovania nevyplýva hodnotiaci záver o tom, že by náhrada mzdy s prísl. E. S. vyplatená bola. Navrhovateľ tvrdil, ale nepreukázal, že v r. 2009 vložil do pokladne spoločnosti Promet, s.r.o. spolu 28.620,67 eur osobne Ing. Y. L. a tieto mal následne vyplatiť E. S.. E. S. toto jeho tvrdenie nepotvrdila, ale potvrdila prijatie inej sumy 17.891,30 eur, ktorú aj riadne zdanila. Doklady doložené navrhovateľom na jednej strane pôsobia veľmi precízne - pokiaľ sa týka vyhlásenia E. S. o prijatí peňazí v obývačke jej domu s overeným podpisom. Na druhej strane však účtovné doklady sú neúplné, neobsahujú presné údaje, označenie číslovania tak, aby toto sa v účtovníctve spoločnosti nedalo zameniť. Rozpor vo výpovedí Ing. Y. L. videl aj v jeho tvrdení, že E. S. podpísala len bloček. Súdu však doložil aj jej vyhlásenie s notársky overeným podpisom (ten sa v obývačke robiť nedá). Peniaze na údajnú výplatu náhrady mzdy mal poskytnúť firme PROMET Ing. Y. L. osobne a to pôžičkou, na základe toho, že mal mať doma v hotovosti dostatok peňazí a to už z predchádzajúcich rokov, že mal doma a že neboli určite vyberané z účtu. Peňazí mal mať dostatok, lebo vraj vo dvoch zamestnaniach - dokonca v neznámej firme, ktorú nechcel uviesť a údajne mal v nich dobrý príjem, ale nevedel špecifikovať aký... Ing. Y. L. však ušlo, že s účinnosťou 01.01.2009 došlo k zmene meny Sk na euro, a preto by musel mať o výmere peňazí dôkazy, ktoré samozrejme neexistujú. Preto Ing. Y. L. nevedel súdu sa ani vyjadriť, či menil v r. 2009 peniaze na Sk. S ohľadom na uvedené nie je daný kauzálny nexus.

Navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu v stanovisku k vyjadreniu odporcu poukázal na nasledovné: - zamestnankyňa E. S. daň riadne priznala v daňovom priznaní a daň riadne odvedla a zaplatila príslušnému správcovi dane, - daňový úrad ako orgán s právomocou na kontrolu, vyrubovanie a výber daní a poplatkov, zaplatenú daň prijal, - daňový úrad ako orgán s právomocou na výber daní a poplatkov vykonal u zamestnankyne E. S. za príslušné zdaňovacie obdobie daňovú kontrolu a zaplatenú daň zo mzdy a náhrady mzdy bez rozporu uznal ako reálne dosiahnutý príjem, - ak by vo veci konajúce súdy pristúpili na tvrdenie odporcu a konštatovali, že mzda a náhrada mzdy nebola E. S. spoločnosťou Promet, s.r.o. zaplatená, nastala by paradoxná a najmä nezákonná situácia, že záver civilného súdu by bol v priamom rozpore so záverom daňového úradu ako orgánu s právomocou na výber daní a poplatkov; t.j. civilný súd by nerešpektoval potvrdenie daňového úradu o výške príjmu a vyrubenej dani z tohto reálne dosiahnutého príjmu.

Krajský súd ako súd odvolací (§10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), pričom podanie opravného prostriedku nie je vylúčené podľa § 202 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

V preskúmanej veci sa navrhovateľ na odporcovi domáhal zaplata sumy 28.620,67 eur s úrokmi z omeškania 9 % ročne od 03.09.2009 do zaplata z titulu náhrady škody vzniknutej porušením povinností zo strany odporcu ako správcu konkurznej podstaty spoločnosti Promet, s.r.o. so sídlom Kremnica, ul. ČSA č. 241/12, IČO: 30 225 710, ktorá na navrhovateľa prešla postúpením podľa ust. § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Okresný súd rozsudkom v prvom poradí č. k. 6C/199/2009-389 zo dňa 18.01.2013 návrh na zaplata sumy 28.620,67 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 28.620,67 eur od 03.09.2009 do zaplata zamietol.

V dôsledku podaného odvolania zo strany navrhovateľa Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 8Co/288/2013-443 zo dňa 30.10.2013 rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Považoval za dôvodné odvolanie navrhovateľa v tom, v ktorom vytýkal súdu procesné pochybenie

spočívajúce v nedodržaní povinnosti v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p. Uvedené nevyplývalo z obsahu spisového materiálu (konkrétne zápisníc o pojednávaní z 08.06.2012, 28.09.2012, 13.11.2012 a 18.01.2013). Vychádzal tak z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3MCdo 18/2011 z 17.02.2011. V dôsledku nedodržania správneho procesného postupu ani navrhovateľ nemal možnosť prvostupňovému súdu uviesť všetky podľa jeho názoru rozhodujúce skutočnosti v prejednávanej veci a týmto sa preto okresný súd ani nezaoberal.

Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol zhodne ako rozsudkom v prvom poradí.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho čo uviedol v rámci odvolacieho konania tak navrhovateľ, v písomnom vyjadrení odporca ako i v reagujúcom stanovisku navrhovateľ konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania.

Vzhľadom na predmet sporu - náhrada škody zo zodpovednosti odporcu ako správcu konkurznej podstaty v zmysle ust. § 8 ods. 2 zákona č. 329/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní účinného do 30.06.2015 v spojení s ust. § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka správne zameral dokazovanie na otázku či právnenému predchodcovi navrhovateľa - spoločnosti Promet, s.r.o. vznikla škoda tým, že skutočne vyplatil žalovanú sumu vo výške 28.620,67 eur E. S. titulom svojej povinnosti, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 10C/743/00-144 zo dňa 18.12.2003, ktorý nadobudol právoplatnosť dňom 02.03.2004. Podľa rozsudku žalovaný - Promet, s.r.o. je povinný poskytnúť žalobkyni E. S. náhradu mzdy vo výške 11.726,- Sk brutto mesačne za obdobie trvania prekážok v práci na stane zamestnávateľa od dňa 25.04.2000 do 22.05.2000 a náhradu mzdy vo výške 11.726,- Sk brutto mesačne za obdobie od 07.06.2000 po oznámení zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ju naďalej zamestnával do doby, keď jej umožní pokračovať v práci a žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania spočívajúce v trovách zastúpenia vo výške 17.727,- Sk na účet právneho zástupcu žalobkyni JUDr. Pavla Bađu, bytom C., ul. K. L. č. X do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto súdneho rozhodnutia. Za stavu námietok zo strany odporcu ohľadom skutočného vyplatenia uvedenej sumy spočívajúcich v spochybňovaní listinných dôkazov a v tomto smere aj navrhnutými dôkazmi bolo aj podľa odvolacieho súdu na navrhovateľovi, aby pravdivosť ním predložených listinných dôkazov a to najmä písomného potvrdenia E. S. zo dňa 07.06.2009 a príjmového pokladničného dokladu zo dňa 07.06.2009 preukázal. Na tomto mieste odvolací súd poukazuje na správne konštatovanie okresného súdu ohľadom hodnotenia súkromných listín. Zákon v ust. § 134 O. s. p. vymedzuje pojem verejnej listiny pozitívne. Verejné listiny sú listiny vydané súdmi SR alebo inými štátnymi orgánmi v medziach ich právomoci, ako aj listiny, ktoré sú osobitnými predpismi vyhlásené za verejné. Ostatné listiny sú súkromné. Súd skúma pravosť súkromnej listiny, teda či pochádza od vystaviteľa a jej pravdivosť, teda správnosť jej obsahu. Rozdiel medzi verejnou a súkromnou listinou spočíva v jej dôkaznej sile. Účastník, ktorý spochybňuje pravdivosť verejnej listiny, musí okrem popretia pravdivosti jej obsahu aj predložiť dôkazy o svojom tvrdení. Pri súkromnej listine stačí popretie jej pravosti alebo správnosti druhým účastníkom. Dôkazné bremeno pravosti alebo pravdivosti takejto listiny zaťažuje toho, kto takúto listinu predložil ako dôkaz. Vzhľadom na uvedené považoval odvolací súd za správny aj záver okresného súdu o dôkaznej povinnosti navrhovateľa preukázať pravdivosť predložených listinných dôkazov.

Následne okresný súd na základe dôkaznej iniciatívy účastníkov konania vykonal rozsiahle dokazovanie uzavrúc, že nemožno bez vážnych pochybností potvrdiť pravdivosť skutkových tvrdení navrhovateľa o tom, že zo strany jeho právneho predchodcu došlo reálne k vyplateniu peňažnej sumy 28.620,67 eur E. S. z titulu povinnosti uloženej mu označeným súdnym rozhodnutím. Aj podľa odvolacieho súdu Ing. Y. L. (konateľ a spoločník spoločnosti Promet, s.r.o.) hodnoverne nepreukázal, že mal v uvedenom čase k dispozícii predmetný finančný obnos, ktorý predstavoval značnú hodnotu a ktorý mal vložiť do spoločnosti Promet, s.r.o. podľa jeho výpovede ako pôžičku, pričom podľa príjmového pokladničného dokladu z 03.06.2009 (č.l. 216 spisu) ako vklad podnikateľa do spoločnosti Promet, s.r.o. Taktiež bezpodmienečne muselo dôjsť v dôsledku prechodu meny k výmene sumy 862.226,30 Sk, ktorú Ing. Y. L. tvrdil, že mal vo svojej domácnosti a teda nie uloženú na účte v peňažnom ústave a to na sumu 28.620,67 eur. Keďže menovaný takúto výmenu nepotvrdil ani nepreukázal nebolo možné uveriť tomu, že uvedenú sumu aj dňa 03.06.2009 vložil do pokladne Promet, s.r.o. Príjmový pokladničný doklad bez označenia čísla vyvoláva tiež pochybnosti. Okrem toho samotná E. S., ktorá je sestrou Ing. Y. L., vypočítá v konaní ako svedkyňa potvrdila, že uvedenú sumu neobdržala, ale inú nižšiu sumu - „nejako to bolo 17.000 eur“ (č.l. 224 spisu) a teda inú sumu, ktorá bola uvedená v písomnom potvrdení z 07.06.2009 a v príjmovom pokladničnom doklade z 07.06.2009. V daňovom priznaní za r. 2009 konkrétne

je uvedená ako príjem suma 17.852,76 eur od spoločnosti Promet, s.r.o. Skutočne pochybnosť vyvoláva, že vyplatenú sumu mali predstavovať aj úroky z omeškania vyčíslené Ing. Y. L. dňa 03.06. 2009 za obdobie od 01.04.2004 až do dňa 07.06.2009, ktorého dňa mali byť odovzdané E. S.. Taktiež je potrebné poukázať aj na listiny predstavujúce daňové priznania spoločnosti Promet, s.r.o. za roky 2004 t.j. od právoplatnosti súdneho rozhodnutia do r. 2008, z ktorých nevyplýva účtovanie predmetného záväzku spoločnosti voči E. S.. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, že E. S. vo svojom daňovom priznaní za r. 2009 priznala ako príjem sumu 17.852,76 eur, z ktorého odviedla aj daňovú povinnosť nepovažoval odvolací súd za rozhodujúcu. Okresný súd preto správne vykonané dôkazy hodnotil v zmysle ust. § 132 O. s. p. jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti. Úvaha súdu bolo opretá o zistené skutočnosti a v súlade so zásadami formálnej logiky.

Taktiež dospel aj k správne právne záveru o nepreukázaní vzniku škody ako jednej z podmienok pre vznik zodpovednosti odporcu podľa ust. § 8 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní a z toho dôvodu nepreukázania práva na navrhovateľa na zaplatenie postúpenej pohľadávky, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil.

Podľa odvolacieho súdu rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu spĺňa aj kritériá riadne a náležite zdôvodneného rozhodnutia, je v súlade s ust. § 157 ods. 2 O. s. p. Súd bol dôsledný nielen pri skutkovom, ale aj pri právnom odôvodnení rozhodnutia, všetky dôkazy vykonané v priebehu konania riadne aj v písomnom vyhotovení rozsudku odôvodnil. Uviedol akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje aj s písomným odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa, v ktorom bola účastníkom daná odpoveď na všetky, pre nich skutkovo, ale i právne významné otázky.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Krajský súd vyhodnotil odvolanie navrhovateľa za nedôvodné. S námietkami odvolateľa o nepresvedčivosti napadnutého rozsudku sa nestotožnil, naopak mal za to, že preskúmaný rozsudok spĺňa všetky kritéria kladené na zákonné rozhodnutie (§ 157 ods. 2 O. s. p.). Nepovažoval za nesprávny postup okresného súdu, ktorý reagoval po predchádzajúcom zrušujúcom rozsudku v prvom poradí aj na obsah prvotného odvolania navrhovateľa. Za platnosti zásady voľného hodnotenia dôkazov žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu. Poukazovanie navrhovateľa v odvolaní na ním predložené listinné dôkazy je preto nedôvodné keď iné dôkazy tieto vážne spochybňujú. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu vyznieva mimoriadne logicky a konzistentne, čo znamená, že posúdil všetky dôkazy predovšetkým v ich vzájomných súvislostiach a presvedčivo vyargumentoval dôkazmi zistený skutkový stav. Okresný súd sa podrobne vysporiadal aj s tým prečo niektoré dôkazy nevykonali, ktoré navrhnuté dôkazné prostriedky ani odvolací súd nepovažoval za rozhodujúce pre posúdenie veci.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v zmysle ustanovenia § 224 ods. 4 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia totiž, ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3 O. s. p., (ako tomu bolo v danej veci) o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.